

D Movitz

Svenska Hornsällskapets medlemstidning

Nr 24, juli 2007

INNEHÅLL

Ordföranden har ordet.....	3
Kalendern.....	3
Annamia tio år senare.....	4
Efterlysning.....	5
Valthorn säljes.....	5
Presentation av tidningsgruppen.....	6
Årsmöteshelg i Mölndal jan -07....	6
Rör av mässing och vilja av stål....	8
Läsårets nybörjare.....	10
Besök hos Lisa Broberg.....	11
Mats Engström och Lena Forén minns Elving Jansson.....	12
Sudoku	14
Brassspecialistens helsida.....	15

STYRELSE

Britt-Marie Jonsson
ordförande & hemsideredaktör
0709-997870
bmjhorn@telia.com

Malena Andersson, kassör
0707-502618
malenaandersson@passagen.se

Johanna Hernell, sekreterare
070-5245426
johanna.hernell@comhem.se

Hans Forsberg, ordinarie
0703-210015
bossehasse@hotmail.com

Jonatan Olofzon, ordinarie
ordinarie & hemsideredaktör
0709-727218
jonte_ozon@hotmail.com

Kristin Axelsson, supl.
tottie_parlan@hotmail.com

Erik Håkansson, supl.
eld.hakansson@gmail.com

BLI MEDLEM!

Är du inte redan medlem, eller känner du
någon som borde vara det?

Medlem blir man genom att betala
årsavgiften
200 kr
100 kr (stud.)
eller 300 kr (familj)
till pg 58 31 07-8.

Kom ihåg att ang namn och adress på
inbetalningskortet!

Meddela e-postadress om du önskar
föreningens e-brev.

TIDNINGSGRUPPEN

Sofia Nygren
Skarphagsg. 27, 603 64 Norrköping
011-17 27 33
073-930 97 68
sofianygren@hotmail.com

Hans-Erik Holgersson
Björkgatan 15, 941 36 Piteå
0911-21 18 19
heho@ltu.se

Petra Nyberg
Köpenhamngatan 22, 164 43 Kista
08-703 91 02
0734-04 18 24
semlan@bredband.net

UTGIVARE

Svenska hornsällskapet

TRYCKERI

Litorapid AB, Göteborg

OMSLAGSBILDEN

Detalj av ett Alexander 103
Foto: Petra Nyberg

www.svensk horn.se

ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET

Hej på er!

Nu har vi snart arbetat ett år med vårt uppdrag som er styrelse. Vi har genomfört årsmöteshelgen i Göteborg och planerar nu för nästa årsmöte. Vid årsmöteshelgen deltog vår gode vän Malcolm Page både som pedagog, jury och med att spela vid konserten på kvällen. Det är med stor sorg som jag får meddela att Malcolm dog den 7 maj. Det blir ett stort tomrum efter Malcolm som varit aktiv dels i hornsällskapet tidningsgrupp, dels i hornsällskapets olika aktiviteter. Vi är många som kommer att sakna Malcolm.

Vi planerar för att nästa årsmöte blir 2 och 3 februari 2008, troligen i Kungälv. Nu börjar vi greppa de projekt som pågår i hornsällskapet,

intervjuer av äldre hornister till hornboken, ett beställningsverk för horn och blåsorkester/piano, sammanställning av ett häfte med lätta melodier för horn med piano, som även ska spelas in. Vår hemsida, vårt medlemsregister, här finns mycket att arbeta med. Vi jobbar på så gott vi hinner.

8-14 juli är det Internationellt hornsymposium i Schweiz, jag kan rekommendera dem som har möjlighet att åka. Självt har jag varit i Wien och i München, båda dessa hornsymposier var helt fantastiska och inspirerande.

Vi är i dagsläget runt 180 medlemmar, så det borde kunna bli fler. Vi

kommer att lägga en PDF på hemsidan som du kan ladda ner för att använda till att locka fler medlemmar. Håll alltså lite koll på hemsidan: www.svenskahorn.se

Vi ser fram emot sommaren och önskar alla en härlig tid. På återhörande.

Britt-Marie

KALENDERN

1 augusti 2007

Annamia Larsson spelar Brahms horntrio på Deje kammarmusikfestival.

8-14 juli 2007

Internationellt hornsymposium i Schweiz. Berlinfilharmonins hornsektion. Naturhorn, minnesmusik för Dennis Brains 50-åriga dödsdag, alphorn (100 stycken!) m.m.

Läs mer på www.ihs2007.com

29 november

Annamia Larsson spelar Mozarts 4:a och Seibers Nocturne i Västerås.

5 december

Annamia Larsson spelar Mozarts 4:a i Norrköping.

Slutet av juni 2008

Nordiskt hornseminarium på Island. Boka billig flygbiljett tidigt, tipsar arrangören Joseph Ognibene. Han nås på ognibene@tono.is

ANNAMIA - TIO ÅR SENARE

Photo:
Glenn
Larsson

För tio år sedan gjorde Movitz en intervju med den då 16-åriga lovande hornisten Annamia Eriksson. Hon drömde om att få jobba som solohornist, sitta i orkester eller undervisa i hornspel. Vad har hänt sedan dess? Movitz har kontaktat Annamia igen.

Annamia och jag tar intervjun via ett chattprogram på Internet. Bilden skickas digitalt, och när artikeln ska till redigering sker även det via e-post. Annat var det för tio år sedan. Pappersbilderna på Annamia 16 år lades i ett brunt kuvert tillsammans med en diskett innehållande intervjun, frankerades med föreningsporto och skickades till redigeringen. Tekniken har onekligen gått framåt på tio år.

De senaste tio åren i Annamias

liv har, även de, varit innehållsrika. Gymnasietiden på Södra Latin är nu ett minne blott, men just de åren hade en avgörande betydelse för hennes senare förehavanden.

- Jag är glad att jag gjorde övningsscheman redan på gymnasiet, berättar hon. Jag hade saker som bara skulle göras varje dag; drillar, skalor, långa toner... Jag åkte också på mycket kurser, det var väldigt bra. Att höra andra hornister, gå på masterclasses och höra de stora mästarna berätta om övning har gett mig otroligt mycket.

Efter studenten väntade Kungliga Musikhögskolan i Stockholm där Dick Gustavsson var hennes hornlärare. Studierna fick dock vissa avbrott.

- Jag fick ett vikariat på Operan första terminen i tvåan på högskolan. Efter det åkte jag till Wien och studerade för Roland Berger vid Univesität für Musik und Darstellende Kunst. Det var skönt att åka bort ett tag, för då koncentrerade man sig verkligen på hornet. Det var också väldigt lätt att komma in i gemenskapen på skolan, och jag fick spela på många ställen.

Hornundervisningen i Österrike innehöll tre till fyra halvtimmeslånga lektioner i veckan, att jämföra med knappt en timme i veckan i Sverige. Annamia gick främst för Berger, men hade också lektion med hans assistent då och då.

Men hon hade fler planer. Under samma termin som hon var utomlands, vann Annamia först en låghornsprovspelning till Operan i Stockholm, och fick sedan den tjänst hon nu innehar, alternerande

första. Hon jobbade och studerade parallellt, och tog examen från Musikhögskolan 2002.

Tiden i Wien hade dock väckt en nyfikenhet efter att pröva på livet som solist. Det har med tiden blivit flera engagemang och även fina placeringar i ett antal tävlingar, såsom semifinal i både Ljunggrenska och Solistpriset 2006.

- Jag tyckte det skulle vara kul att prova. Hittills går det bra. Drömmen är att kunna kombinera solistuppdrag med orkesterspel. Sedan vill jag ju gärna bli solohornist i någon orkester en vacker dag, även om jag trivs otroligt bra med min tjänst som alternerande.

I vår och sommar väntar fler utmaningar. Förutom ett antal konserter - som går att läsa mer om i Movitz kalendarium! - åker Annamia till München StaatsOper, dit hon är speciellt inbjuden att vikariera under några månader. Men innan dess ska hon till Prague Spring International Music Festival och tävla. Inte mindre än sju verk ska studeras in fram till tävlingen i maj.

Man skulle kunna tro att Annamia har fullt upp med sitt eget hornspel om dagarna, men hon har även tid att ha egna elever, samt vara aerobicinstruktör och - gifta sig!

- Ja, jag kommer bara att heta Eriksson tills i juli! Sedan byter jag till Larsson - spännande va, haha... (Fotnot: Blivande maken heter Glenn Larsson och är slagverkare.)

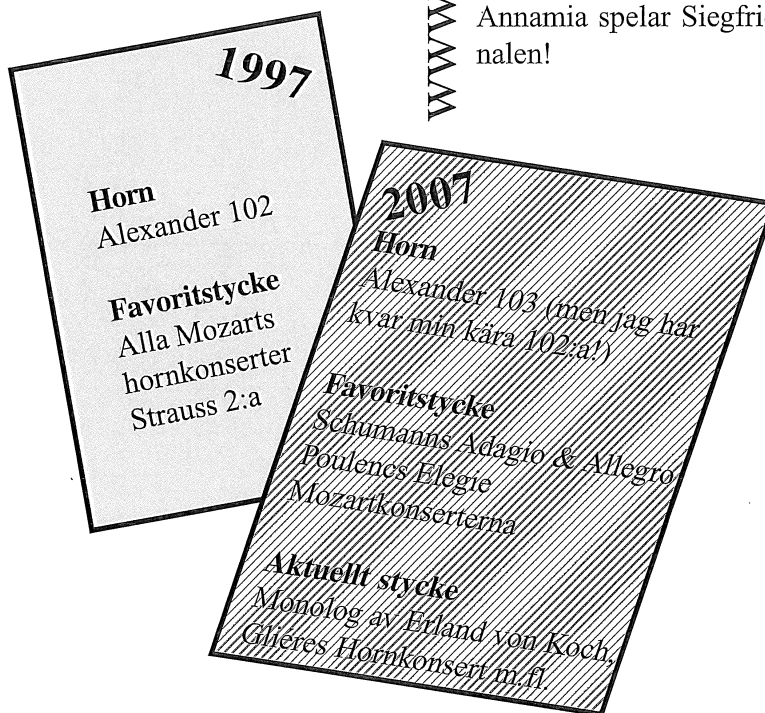
Vad nästa tio år kommer att innebära för Annamias del kan nog ingen gissa, annat än att de kommer att bli minst lika innehållsrika som de senaste. Det kan tyckas som om hennes tillvaro är en saga som bara är få förunnad, men själv har hon en enkel filosofi som hon gärna delar med sig av till dem som vill följa i hennes fotspår.

- Att bli musiker kräver mycket disciplin, men man måste göra allt för att man tycker det är kul i första hand. Tycker man det ska man absolut satsa!

Text: Sofia Nygren
Foto: Glenn Larsson

www.hovkapellet.com

Stockholmsoperans orkester, Hovkapellet, är en av världens äldsta orkestrar med anor från 1526. Deras hemsida innehåller massor av intressanta fakta; bland annat kan man söka på valfritt spelår från 1898 och framåt, och se vilka musiker och dirigenter som jobbade i orkestern då. Man kan också se en video när Annamia spelar Siegfriedsignalen!

KÄNNER DU DAVID?

Samtidigt med Annamia intervjuade vi 1997 en då 17 år gammal hornist från Landskrona, David Börjesson. Känner du David eller vet hur man kan få kontakt med honom? Ring, skriv eller maila till Sofia Nygren (kontaktuppgifter finns på sidan 2.)

VALTHORN TILL SALU!

Ett välskött amerikansktillverkat dubbelhorn Bb/F av märket C.G Conn 9D säljes. Hornet köptes nytt och endast använt av mig och är ca 5 år gammalt. Valthornet är gjort i nickelsilver och är lackerat utan bucklor. I priset ingår ett nästintill oanvänt original hardcase. Pris: 18 000:-

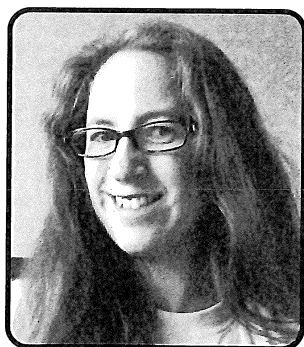
Valthornet finns tillgängligt i Arvika, Värmland. För mer information ring gärna Sandra Löfgren; 0733260856 eller maila; sandra_m_lofgren@hotmail.com

Presentation av tidningsgruppen

Hans-Erik Holgersson....

är jag döpt till, men jag kallas allt som oftast för Holger. Jag har efter musiklärarstudier på Ingesund hamnat på Musikhögskolan i Piteå som teori- och ensemblelärare. Spelar fortfarande lite horn då det behövs, men det blir långt mellan övningspassen. Jag slåss också om rekordet i den icke officiella OS-grenen "medlem i flest antal Svenska Hornsällskapet-styrelser" (3 st. hittills).

Sofia Nygren....

är finländaren som efter en uppväxt i Lund och studietid i Piteå nu slagit sig ner i Norrköping. Just nu är hon tjänstledig från musiklärarjobbet, och pluggar musik- och eventarrangörskap i Nyköping samt horn på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Älskar Sjostakovitj och vegetarisk mat, samt innehar delat rekord i den ännu ej officiella OS-grenen "medlem i flest antal Svenska Hornsällskapetstyrelser". (3 st.)

Petra Nyberg....

kommer från Åhus. Hon startade som cellist på musikskolan i Kristianstad. Senare blev hornet medlet för att nå målet: Marschorkestern. Det blev Ungdoms-, Stads- och hemvärnsmusikkåren, Norrlands musikpluton, folkis och Musikhögskolan Ingesund. Nu arbetar hon bl a som hornlärare i Upplands Väsby. Hon spelar i Stockholms musikkår Tre kronor och i "Stockholms symfoniorkester". Petra bor i Kista och har två barn, Saga och Emanuel.

Årsmöteshelg i Mölndal 27-28 jan -07

Erja

Ett drygt 40-tal förväntansfulla hornister samlades i Mölndals Kulturskola redan runt niotiden på lördag förmiddag. Efter anmälan och lite välkomstfika hade vi nöjet att få lyssna till Erja Joukamo-Ampuja från Sibeliusakademin som höll ett seminarium om egen övning. Det blev en mycket intressant diskussion om hur man bäst tillvaratar den tid man kan avsätta för sin övning. Hon pratade bl a om superkompensation. Hur läppar reagerar på övning och hur utveckling sker. Det är viktigt att planera övningen så att man växlar mellan tunga och lättare övningsdagar. Ett av hennes förslag är att varannan dag spela igenom hela repertoaren, som

man jobbar med för tillfället, och varannan dag slipa på detaljer. På så vis utnyttjar man superkompen- sationen bättre.

Det blev småningom dags för hornkvartetterna att tävla. Det var fem hornkvartetter som tävlade i år. Delade första pris gjorde två kvartetter från Linköping. Tävlingen hade tre duktiga domare; Erja, Lisa Ford från Göteborgssym- fonikerna och Malcolm Page, pensionerad hornist från samma orkester.

Efter kvartettävlingen hanns det med lite masterclass. Här var det elever från musikhögskolan i Göte- borg som drillades av Erja. Då fanns även vår duktige pianist Mag- nus Ricklund på plats.

Samtidigt med ovanstående aktivi- teter kunde man välja att spela hornsemble.

Lördagen fortsatte sedan med kon- sert i Hvitfeldtska gymnasiets aula. Där fick vi avnjuta Rosettis dubbel- konsert med Erja och Lisa i solo- stämmorna. Våra tävlande horn- kvartetter fick ånyo chansen att spela och konserten avslutades av Malcolm Page, som tillsammans med Magnus Ricklund bjöd på någ- ra hornpärlor. Därefter var det buf- fé och lite femkamp för de yngre deltagarna.

På söndagen var det dags för årsmötet. Där beslutades om ett extra årsmöte, då Revisionsbe- rättelsen på grund av sommarens begivenheter i Vara inte kunde bli

färdig i tid. Ny tidpunkt för ett extra möte blir i Göteborg den 12 juni. Vi samlas vid Kajsjul 8 på Pack- huskajen i Göteborg för ett kort möte och lite förtäring. Årsmötes- protokollet kommer sedan att län- kas till hemsidan.

Innan vi alla hastade åt olika håll blev det konsert med de hornen- sembler som spelat ihop sig under helgen. Tack alla ni som kom och gjorde helgen så trevlig.

Britt-Marie Jonsson

Från Britt-Maries bildarkiv

Hornkvartettävling

Linköping

Upplands Väsby

Linköping

Mölnadal

Linköping

I publiken

Buffédags

RÖR AV MÄSSING OCH VILJA AV STÅL.....

*I ett läge där många
skulle gett upp, sökte
hon sig nya vägar
och förverkligade
sin dröm. Möt svenska*

MARIA LINDBVALL,
hornmakare i London.

Helsidesbild:
Foto: Luke Woodhead
Maria i arbete

Lanrika horntillverkaren Paxmans verkstad i London sitter Maria Lindvall, 27, och bygger horn. Hon är s.k. "horn assembler", vilket innebär att hon pusslar ihop horn av rörbitar hon får i en låda från Paxmanfabriken utanför stan. Det tar ungefär en arbetsvecka att färdigställa ett horn – och ibland ännu längre.

-Jag är väldigt petig och dessutom ny på jobbet, så det tar en viss tid, skrattar Maria. Men det får det göra. Jag vill ju kunna stå för det jag gör. Hennes späda kropp och vänliga framtoning kan till en början lura betraktaren. Det här är nämligen en tjej med en vilja av stål, som inte ger upp fastän vägen till målet ibland är både krokig och lång.

Det hela började våren 2002, när Maria gick hemma i Malmö och funderade på vad hon skulle göra med sitt liv. En annons för Musikk Instrument Akdemiet i Sarpsborg, Norge, gav svaret.

-Jag kände direkt "Gud va' kul, det här vill jag göra!". Så jag sökte och kom in.

Hon flyttade till Norge och hann gå hälften av den fyraåriga instrumentmakarutbildningen. På sommarlovet inför tredje året kom chockbeskedet: Skolan skulle läggas ner på grund av ekonomiska problem.

-Vi studenter drabbades hårt. Skolan i Norge var den enda i sitt slag i norra Europa, så det gick ju inte bara att flytta till nästa stad och börja om. Jag funderade mycket på om det verkligen var det här jag ville, men kom hela tiden fram till att det var det. Maria flyttade tillbaka till Malmö, och hankade sig fram på olika ströjobb. Via en hantverkarskurs fick hon möjlighet att göra praktik hos Ullrich Harzer på Brass Centrum i Köpenhamn. Med dem åkte hon till musikmässan i Frankfurt, och fick där kontakt med chefen för Paxman, Chris Huning. Han bad henne skicka in sina papper senare under året, och sedan tog det bara två veckor innan hon blev kallad till intervju.

-När det väl hände gick det väldigt fort. Jag åkte till London över dagen, och hann med både intervju och arbetsprov. Dagen efter ringde de och sa att jag var välkommen, och tre veckor senare var jag i London!

Och på den vägen är det. Maria börjar så sakteliga anpassa sig till sitt nya liv i London, och har inga tankar på att flytta hem just nu.

-Jag har ju tidigare bott i Norge, så jag vet hur det känns att komma till ett nytt land. Det är normalt att få hemlängtan ibland, jag ser det inte som ett problem.

Till andra som har instrumentbyggardrömmar säger hon helt enkelt:

-Man får kämpa mycket; hitta sin egen väg. Men ge inte upp! Om man brinner för något ska man lägga energi på det, då ger det resultat.

Text: Sofia Nygren

Paxmans verkstadsgrupp

Foto: Ruth O'Reilly
Maria Lindvall,
Luke Woodhead,
Andrew Clennell och
Heidi Bowdler.

Läsårets nybörjare.....

Text och bild:

Petra Nyberg. Layoutare för Movitz och valthornslärare i Upplands Väsby.

Movitz har för avsikt att göra tidningen lite mer ungdomlig. I detta nummer startar vi därför med ett nytt fast inslag där vi presenterar några av årets nybörjare. Den här gången presenteras Pontus, Ellen och Tilda på musikskolan i Upplands Väsby.

Hornpedagoger! Skicka in bild på era nybörjare samt ett minireportage till tidningsgruppen senast i oktober! (Kontakt sid. 2)

Pontus kommer från Bollstanäs som ligger utan för Upplands Väsby norr om Stockholm. Han ska börja 5:an till hösten. Nu har han spelat horn i ett år. Hans horn är ett barnhorn, ett Hoyer Bb-horn. Som svar på frågan hur det kom sig att han spelar horn svarar han: "Jag var på öppet hus på musikskolan och valthorn var roligast". Ibland har de musik i skolan också och då sjunger de. Pontus är med i en orkester. Det är nybörjarbandet på musikskolan som leds av "Knappen". I Nybörjarbandet finns bara en hornist och det är Pontus. När jag frågar om han vill fortsätta spela till hösten svarar han ja! Pontus har två fiskar hemma, en scalare och en slamkrypare och hans favoritmat är Tacos med mjukt bröd, Tortilas och det skall vara med köttfärs och grönsaker i.

Ellen och Tilda har precis slutat tvåan. De har spelat i en termin nu och de spelar tillsammans på sin hornlektion. Båda två har nyss avslutat musikskolans grundkurs men på olika skolor. Båda två kommer från Upplands Väsby, men Ellen bor lite utanför Runby och Tilda bor i Fresta. Ellen sjunger ibland i skolan, hennes fröken spelar gitarr. Tilda säger samma sak men hennes fröken spelar piano i stället. Tjejerna spelar på Ventus Bb-barnhorn, dessa har musikskolan köpt av "Wanginmusik" i Ljungsbro. Tilda spelar horn för att hon fick prova i musikskolans grundkurs. Tilda säger att hennes mammas chef, som har en dotter som spelar horn, tyckte att Tilda skulle spela det. Ellen provade också hornet på grundkursen, hennes mamma spelar också horn så det var hon som peppade Ellen att börja. Vi börjar prata om övning och Ellen berättar att hon brukar gå lite tidigare från matbordet varje dag för att öva medan hennes lillebror Mio äter klart. Den dagen jag

pratar med Ellen och Tilda är det två veckor kvar till en konsert som de ska vara med på och Tilda berättar att, under veckan som gått, har hon övat lite själv varje dag efter det har hon haft en liten konsert för sin familj. Tilda gillar Kebab med pomesfrites, men har inga djur för hennes mamma är allergisk. Ellen däremot har både hönor och kycklingar hennes favoriträtt är makaroner och falukorv!

Vill du ha en brevvän som spelar horn?

Kontakta någon i tidningsgruppen, kontaktuppgifter sid 2, så sätter vi in en annons i tidningen.

Berätta vad du heter, hur gammal du är, var du bor och gärna lite annat om dig själv!

Movits besöker *Lisa Broberg* på musikskolan i Uppsala.

Movitz tänker besöka olika musikskolor i landet för att se hur det står till med återväxten av hornister. Denna gång har vi låtit Lisa Broberg få berätta om sin vardag och sina tankar som hornlärare. Hon jobbar som bleckblåslärare och orkesterledare på Uppsala musikskola.

-Vilken bakgrund har du, Lisa Broberg?

Jag gick I/E-linjén, med valthorn som huvudinstrument, på Musikhögskolan i Stockholm 1990-1994. Sedan våren 2000 jobbar jag på Uppsala musikskola, en skola med ca 2400 elever.

-Hur många hornelever har du?

Jag har för närvarande 16 valt-hornselever, varav två är nybörjare, fyra går i mellanstadiet och de resterande 10 går i högstadiet. Varför det är så få nybörjare beror på att jag varit, och är på deltid, föräldraledig. Efter påsk går jag upp till heltid igen, och då blir det till att ragga nya elever!

- Hur rekryterar du nya elever?

Vi har provat lite olika varianter, men de senaste åren har jag och mina bleckblåskollegor åkt ut i sko-

lorna en vecka på våren. Vi besöker åk 2 och 3, en klass i taget. Vi spelar lite för dem, och sedan får alla prova på att blåsa. Alla får sedan en inbjudan till Öppet hus på musikskolan. Ett år lät vi dessutom eleverna skriva på en intresselista, där de fyllde i namn och telefon. När veckan var slut ringde vi runt till allas föräldrar och berättade vad deras barn fått prova på och blivit intresserade av. Nappade även föräldrarna skickade vi hem en anmälningsblankett. Det gav helt klart den bästa utdelningen, men det blev ett väldigt ringande. Hur som helst måste vi ut varje år, annars får vi nästan inga nyanmälningar. Horn kräver som sagt lite extra reklam, av någon outgrundlig anledning...

-Hur ser orkesterstrukturen ut på musikskolan?

Vi har sammanlagt 5 blåsorkestrar på musikskolan. När man spelat i ett år erbjuds man att börja i nybörjarorkester. I tre år spelar man sedan i den orkestern. Därefter går man över till Uppblåset, som är en permanent blåsorkester med högstadieelever. När eleverna går på

gymnasiet kan dom välja mellan blåsorkester, storband och symfoniorkester. En del elever väljer att spela i flera. Alla orkestrar är frivilliga. Nytt för i år är att man kan tillgodoräkna sej gymnasiepoäng för gymnasieorkestrarna.

-Och när det gäller hornlektionerna?

Normalt är lektionstiden 20 minuter per elev. Elever som behöver hjälp med orkesterstämmorna kan få 30 minuters lektion. Jag har enbart enskilda lektioner. Jag har ingen schemalagd hornensemble, men brukar sätta ihop kvartetter då och då.

-Vilket spelmaterial använder du?

Efter att ha använt Reidun Grans Hornskole del 1 och 2 i några år har jag nu helt gått över till Jan Utbults *Blåsbus* för horn, del 1-3. Efter en trevande inledning har det materialet växt. Det är flexibelt och kul att arbeta med och eleverna gillar låtarna. Att det finns en cd till är toppen. Jag kompletterar *Blåsbus*

Forts på sid 14

Mats Engström och Lena Forén minns *Elving Jansson*

Mats minns....

Valthornisten Elving Jansson, Gävle, har avlidit i en ålder av sjuttiofem år. Hans närmaste är sönerna Lars, Peter och Karl-Gustav Lindbom med familjer.

Liksom de flesta av de främsta blåsarna i sin generation fostrades Elving Jansson i den svenska militärmusiken. Uppväxt i Skived blev Kungliga Värmlands regemente i metropolen Karlstad platsen där fjortonårige Elving Jansson antogs som musikelev. Där genomgick han en gedigen utbildning och studierna på valthornet kombinerades med musikteori. Detta ledde till att Elving snart förestod musikbiblioteket på regementet.

Elving Jansson kom till Kungliga Filharmoniska Orkestern i Stockholm 1962. Detta var en dynamisk

tid i orkesterns historia då filharmonikerna under dirigenten Antal Dorati genom många utlandsturnéer fick sitt internationella genombrott. Elving Jansson var även med och bildade Filharmonins Brassensemble.

Vid sidan av sin gärning i Filharmonikerna var Elving en mycket uppskattad pedagog. Han hade elever i de kommunala musikskolorna i Stockholmsområdet och blev senare lärare vid musikhögskolorna i Stockholm och Göteborg.

Mitt i karriären kan en bleckblåsare behöva en uppdatering av sin embouchyr, kombinerat med en översyn av andningstekniken. Elving hade förmågan att med små justeringar, ofta förklarade på bred värmländska och med en sarkastisk

humor, få kolleger och elever att lita på sin spelteknik

Besöker du något av Sveriges konsert- eller operahus kan du vara säker på att i varje horngrupp finns det någon av Elvings elever som spelar för dig.

Mats Engström

Mats Engström jobbar i Stockholms Konserthus men var tidigare också aktiv hornist i Kungliga Filharmonikerna och spelade mycket tillsammans med Elving Jansson.

Lena minns....

Ett stycke svensk musikhistoria och den svenska hornvärlden har blivit en invånare fattigare. Det var många blåsare som fostrades i den svenska militärmusiken och en del av dem tog sig vidare till de professionella symfoniorkestrarna. Elving Jansson var en av dem. Han kom till Kungliga Filharmoniska Orkestern från Karlstad och Kungliga Värmlands regemente 1962 och i slutet av sjuttioalet korsades våra banor. Som nybliven student på musikhögskolan var mitt självförtroende kört i botten redan ett halvår in på studierna. Alla rekommenderade mig då att kontakta Elving – horndoktorn. Detta blev början på en resa i livsfilosofi, medmänsklighet, nyfikenhet och problemlösning och som fortsatte under några intensiva år.

Det var oerhört högtidligt och nervöst att första gången bli mött i sceningången på Konserthuset och ta hissen upp till övningsrummen. Bemötandet, blandat med omisskännlig pipdoft, gjorde mig omtumlad. Här fanns helt plötsligt en människa som var intresserad av mig och min obändiga passion att spela valthorn och som med små trix och knep fick mig på spelbanan igen. Ur egna erfarenheter av att inte ha fått något gratis i sin egen horn teknik var Elving en mästare på att med små justeringar få ordning på både embouchuren, andningen och musiken som spelades. Jag sögs med i Elvings lust att hjälpa andra och behov av att hitta lösningar och följde honom som en skugga under några år. Vare sig det var privatelever, på KMI eller musikhögskolan i Göteborg var vi i ständig diskussion om hur att gå vidare med de olika eleverna. Jag inser att det jag lärde mig under dessa intensiva år är det jag ännu idag återanvänder när jag själv instruerar på repetitioner. Hur man vänder och vrider på en notbild för att klura ut vari problemet ligger och på vägen finna lösningen. Knep för hur man som orkestermusiker kan förstärka musikens uttryck i helheten och hur man formar sin egen stämning mitt i musikens flöde.

Trots att jag spelade på ett Holtonhorn fick jag möjlighet att, genom Elvings försorg, sitta med i horngruppen och spela orkester på riktigt. Mahler's 6:a, femte horn mellan Ib på fjärde och Elving på sjätte. En riktig rysare! Ett halvår och fler inlägg senare damp det ner ett brev, skrivet med Elvings omisskännliga stil av bara stora bokstäver, med en förfrågan om jag under en längre tid ville vara vikarie i horngruppen. Ville jag?! En bättre skolning som orkestermusiker kunde man ju knappast få! Dessutom med Elving som mentor. Jag upptäckte också att han även fungerade som allmän ordningsman i den något busiga horngruppen. Förutom att spela fantastisk symfonisk musik lärde jag mig räkna paus, hålla masken vad än solohornisten skrev på insidan av pärmen och fick uppleva en fantastisk sammanhållning i gruppen. Stackars den som vågade komma med oövertänkta klagomål mot någon av oss. Som till exempel den stackars sångerskan i Konserthuskören som råkade ut för "röda randen" - när Elving blev upprörd trädde en röd rand fram i pannan. Under en repetition kixade Ib oförhappandes och damen bakom i kören råkade säga: "Ojojjoj!" Blixtnabbt vänder sig Elving om och avfyrrar: "Ojojjoj - ni har låtit ojojjoj hela kvällen!"

Sorgebudet om Elvings bortgång förvandlas trots allt till ett varmt minne. Det finns många hornister idag som med glädje minns den stora betydelse han haft för det egna spelet och vi har alla våra egna berättelser om hornisten och pedagogen Elving Jansson.

Tack för allt det fina du gav.

Lena Forén

Forts. från sid 11

med gehörsspel. Efter *Blåsbus* använder jag *Studies and melodious Etudes for French Horn* av James D. Ployhar parallellt med diverse låtar i alla genrer. Det fungerar bäst att plocka från alla möjliga böcker. Det behöver inte nödvändigtvis vara hornböcker.

- Finns det (pedagogiska) problem som du tycker är svåra att lösa?

Att göra saker begripliga är svårt. Varje elev har ju sin ingång som man måste hitta. Tex räcker sällan "säg tu" som beskrivning för att få till en OK ansats. Man måste visa och formulera på nya sätt hela tiden. Sedan har ju varje elev så olika

förutsättningar, på alla plan. Lösningen är att vara inkännande, lite av en detektiv, och det tycker jag är jättesvårt.

- Med din utbildning i backspiegeln, kände du dej förberedd inför ditt första jobb?

Både ja och nej. Jag kände mej tränad i själva mötet med eleven. Att

vara "läraren". Men när det gäller metoder, material och planering så var jag i princip helt oförberedd. Det mesta i den vägen har jag fått lära mej efter utbildningen.

- Framtida hornvisioner?

Att det ska sitta minst fyra frimodiga och spelsugna hornister i varje blåsorkester på musikskolan!

Pedagogisk stafettfråga från Lisa Broberg:

Intonation är en lurig sak på horn, tycker jag. Att intonera bygger, enligt min mening, mycket på att man har ett inre gehör. Hur lär man ut detta? Tacksam för tips! (Movitz skickar med denna fråga till nästa hornlärare, som vi intervjuar i kommande nummer.)

Hans-Erik Holgersson frågade och Lisa Broberg svarade.

Sudoku

Ni vet säkert redan hur man löser ett sudoku. Varje musikalisk symbol får förekomma endast en gång per vågrät respektive lodrät rad. Dessutom skall varje 3x3-ruta bara innehålla en av varje symbol. Lycka till!

				7				
		7						
					7			

Den rätta lösningen publiceras
1/9 2007 på
www.svenskahorn.se

Skicka in din lösning innan
dess så har du chansen att
vinna en Cd-skiva.

Skicka in till:

Hans-Erik Holgersson
Björkgatan 15
941 36 Piteå
0911-21 18 19

OBS!

Du måste kopiera din lösning
eftersom du under inga
omständigheter får klippa sönder en
Movitztidning.

Lycka till!

HORNFESTIVAL HELA DAN!

BRASS SPECIALISTEN

är din Alexanderhandlare i Sverige.

Vi kommer alltid att ha ca 10 nya Alexander dubbelhorn i lager! Slå det den som kan!

Brass Specialisten är ledande i Sverige på valthorn, vi har nu haft kontrakt med Alexander i 15 år och har sålt hundratals Alexander horn och Wagnertubor, för att inte tala om sordiner samt tillbehör.

Vi planerar för framtiden med ännu bättre lagerhållning av de olika modellerna, med många exemplar av modell 103 och 1103.

Just nu har vi specialerbjudande med kraftig rabatt på etuier vid köp av nytt Alexander valthorn.

Vi söker begagnade instrument, speciellt valthorn. Vi byter gärna in ditt gamla horn om du köper nytt!

Du är välkommen att besöka oss eller om du inte har möjlighet att besöka oss kan vi ordna med transport.

Slå oss en signal, se oss på nätet eller varför inte komma in i butiken.

seit 1782

BRASS SPECIALISTEN
WALLINGATAN 35
11124 STOCKHOLM
08-411 6262
www.brass-spec.se
info@brass-spec.se

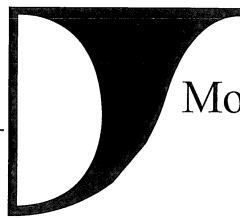

BRASS
SPECIALISTEN

Nästa nummer av Movitz kommer ut då
“stjärnorna tindra som bäst”

(December!)

Då får ni bland annat läsa om den nya solohornisten i Kungliga
Filharmonikerna i Stockholm, Markus Maskuniitty, samt hans
företrädare Ib Lanzky-Otto.

Movitz önskar er alla en skön sommar!